



## RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

15 grudnia

№ 109.

Rok 1922.

<b>Treść:</b> 1007. Protokół przekazania władzy przez Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego Prezydentowi Rzeczypospolitej Gabrielowi Narutowiczowi . . . . .	1795
1008. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1922 r. w przedmiocie dodatków dla wojskowych na czas ćwiczeń (manewrów) poza obrębem stałego garnizonu . . . . .	1795
1009. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1922 r. zmieniające niektóre przepisy o adwokaturze górnośląskiej części województwa śląskiego . . . . .	1796

### 1007.

#### P r o t o k o ł

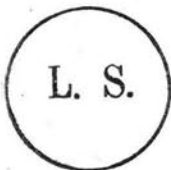
#### przekazania władzy przez Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego Prezydentowi Rzeczypospolitej Gabrielowi Narutowiczowi.

Działo się dnia 14 grudnia 1922 r. o godz. 12 w południe w pałacu Belwederskim w Warszawie.

Obecni: Naczelnik Państwa — Józef Piłsudski  
Prezydent Rzeczypospolitej — Gabriel Narutowicz  
Marszałek Sejmu — Maciej Rataj  
Marszałek Senatu — Wojciech Trąmpczyński  
Prezes Rady Ministrów — Dr. Juljan Nowak.

Prezes Rady Ministrów, na wezwanie Naczelnika Państwa, odczytuje protokoły Zgromadzenia Narodowego z dnia 9 i 11 grudnia 1922 r., stwierdzające wybór Gabrielowi Narutowiczowi na Prezydenta Rzeczypospolitej i złożenie przez Niego przysięgi, poczem Naczelnik Państwa Józef Piłsudski składa władzę, powierzoną Mu uchwałą Sejmu Ustawodawczego z dnia 20 lutego 1919 r., zaś Gabrielowi Narutowiczowi urząd Prezydenta Rzeczypospolitej obejmuje.

Na tem protokół niniejszy zakończony, a następnie, po odczytaniu, przez obecnych podpisany i pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej opatrzony został.



<i>G. Narutowicz</i>	<i>J. Piłsudski</i>
<i>W. Trąmpczyński</i>	<i>M. Rataj</i>
<i>J. Nowak</i>	

Rada Ministrów, stosownie do art. 24 ustawy z dn. 27 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 66 poz. 596),

protokół objęcia urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej przez Gabrielowi Narutowiczowi ogłasza.

Warszawa, dn. 15 grudnia 1922 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Nowak*

### 1008.

#### Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 listopada 1922 r.

#### w przedmiocie dodatków dla wojskowych na czas ćwiczeń (manewrów) poza obrębem stałego garnizonu.

Na podstawie art. 62 ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) zarządza się:

§ 1. Dla wojskowych biorących udział w manewrach poza swym garnizonem, przyznaje się dodatek dzienny mianowicie:

- a) dla oficerów i chorążych posiadających rodzinę w wysokości . . . . . mk. p. 1200 dla oficerów i chorążych kawalerów lub wdowców bezdzietnych w wysokości . mk. p. 600
- b) dla szeregowych zawodowych posiadających rodzinę w wysokości . . . . . mk. p. 600 dla szeregowych zawodowych kawalerów lub wdowców bezdzietnych w wysokości mk. p. 300
- c) dla szeregowych pełniących obowiązkową służbę wojskową w wysokości 100% żołdu dziennego.

§ 2. Dodatki określone w § 1 przysługują za cały czas manewrów od dnia wymarszu (wyjazdu) do dnia powrotu do swego garnizonu i wypłacać je należy co 10 dni z dołu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

**§ 4.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1922 r.

Prezydeat Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

## 1009.

### Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 12 grudnia 1922 r.

#### zmieniające niektóre przepisy o adwokaturze w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73, poz. 497) w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 608) stanowią w porozumieniu z Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

**Art. 1.** Niemiecka ordynacja adwokacka z dnia 1 lipca 1878 r. (Dz. Ust. Rzeszy z 1878 r. str. 177; 22 maja 1910 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 402) ulega następującym zmianom:

1. § 1. otrzymuje brzmienie następujące:

„Do adwokatury może być dopuszczony tylko obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, który w myśl przepisów, obowiązujących w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, lub wedle przepisów, obowiązujących w Województwie Poznańskim i Województwie Pomorskim, uzyskał uzdolnienie do piastowania urzędu sędziowskiego”.

2. Ustęp drugi § 4 otrzymuje brzmienia następujące:

„Prawników jednak, którzy wedle przepisów, obowiązujących w b. zaborze rosyjskim, nabyli kwalifikacje na sędziego lub adwokata, albo którzy wedle przepisów obowiązujących w b. zaborze austriackim, w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego lub w b. Bośni i Hercegowinie, nabyli kwalifikacje na sędziego, adwokata lub notariusza, należy do wykonywania zawodu adwokackiego dopuścić dopiero wtedy, gdy conajmniej przez jeden rok byli czynni w górnośląskiej części Województwa Śląskiego albo w Województwie Poznańskim lub w Województwie Pomorskim, jako sędziowie”.

3. L. 7 § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„7. Jeżeli wnioskodawca, należący do prawników, wymienionych w ustępie drugim § 4, nie był conajmniej przez jeden rok czynnym w górnośląskiej części Województwa Śląskiego albo w Województwie

Poznańskim lub w Województwie Pomorskim jako sędzia”.

4. § 8. otrzymuje brzmienie następujące:

„Dopuszczenie do wykonywania zawodu adwokackiego w górnośląskiej części Województwa Śląskiego obejmuje w sobie uprawnienie do wykonywania tego zawodu przy wszystkich sądach tamtejszych i przed Sądem Najwyższym.

Uprawnienie powyższe przysługuje także adwokatom, dopuszczonym do wykonywania zawodu adwokackiego w Województwach Poznańskim i Pomorskim”.

5. Zdanie drugie ustępu pierwszego § 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Odpis listy i wszelkie zasłże w niej zmiany podaje sąd apelacyjny do wiadomości Ministerstwu Sprawiedliwości, Sądowi Najwyższemu, wszystkim sądom swego okręgu oraz sądom apelacyjnym na obszarze Województwa Poznańskiego i Województwa Pomorskiego, które zawiadamiają sądy swych okręgów”.

6. Zdanie pierwsze ustępu drugiego § 58 otrzymuje brzmienie następujące:

„Celem zniewolenia członków do poddania się wydanym zarządzeniom można nakładać grzywny do wysokości łącznej sumy stu tysięcy marek”.

7 L. 3 ustępu pierwszego § 63 otrzymuje brzmienie następujące:

„3 grzywna do miliona marek”.

**Art. 2.** Artykuł 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r. o adwokaturze w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 46, poz. 402) otrzymuje brzmienie następujące:

„W czasie do dnia 1 sierpnia 1923 r. prawnicy, którzy po dniu 10 stycznia 1920 r. złożyli egzamin sędziowski przed komisją egzaminacyjną przy Ministerstwie b. dzielnicy pruskiej lub przed komisją egzaminacyjną przy Ministerstwie Sprawiedliwości wedle przepisów, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej, albo którzy po dniu 22 czerwca 1922 r. złożyli egzamin asesorski wedle przepisów niemieckich lub pruskich (§ 5 ustawy o ustroju sądownictwa w brzmieniu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r., zaprowadzającego zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, Dz. U. R. P. № 46 poz. 390), nabywają prawo do dopuszczenia ich do wykonywania zawodu adwokackiego dopiero wtedy, gdy conajmniej przez jeden rok byli czynni w górnośląskiej części Województwa Śląskiego albo w Województwie Poznańskim lub w Województwie Pomorskim, jako asesory lub sędziowie”.

**Art. 3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*